

TRIBUNA
JOAN CARRERA

Recull de premsa

Convidada: Maria Cimpermam

Grup Sant Jordi
de defensa i promoció
dels drets humans

EL PUNT **AVUI**⁺

La religiosa Maria Cimpermam parlarà dels reptes d'una Església sinodal a la Tribuna Joan Carrera

Fotografia: Tribuna Joan Carrera.

La desena edició del dinar i col·loqui 'Tribuna Joan Carrera' comptarà amb la religiosa del Sagrat Cor de Jesús i participant de les Assemblees Sinodals del 2023 i 2024, **Maria Cimpermam**. La convidada parlarà sobre les crides, els reptes i les oportunitats d'una Església sinodal. Catalunya Religió és una de les entitats convocants d'aquesta conferència que tindrà lloc el dijous 20 de març a les 14:00 h al restaurant Pomarada de Barcelona, com en les altres edicions. Per a poder participar-hi cal **inscriure's prèviament**.

L'acte serà presentat per la presidenta de l'Institut Borja de Bioètica-URL i membre del Consell Directiu de la Pontifícia Acadèmia per la Vida del Vaticà, **Margarita Bofarull Buñuel**.

Cimpermam és professora d'Ètica Teològica i Vida Consagrada de la Unió Teològica Catòlica de Chicago. Des del 2023 és la Coordinadora de la Sinodalitat per a la Unió Internacional de Superiores Generals (UISG), que ofereix un servei de lideratge i suport a 1.900 congregacions religioses femenines arreu del món. El seu treball se centra en la intersecció de la teologia moral, l'ètica social i l'espiritualitat. Autora de tres llibres i nombrosos articles, els seus interessos abasten la perspectiva global i pastoral. La vida religiosa i la sinodalitat són dues de les seves àrees de recerca actuals.

26 entitats convocants

La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans i el diari *El Punt Avui*. I té per objectiu recollir i actualitzar les inquietuds constants en la trajectòria del bisbe **Joan Carrera**: la situació actual del cristianisme a Europa i al món com a fet religiós, difondre les experiències de diàleg, comunicació i participació social i, en definitiva, potenciar la presència del fet religiós en la nostra societat catalana.

Entitats i institucions eclesials s'han adherit a aquesta iniciativa com a convocants i ja en són vint-i-sis: la productora Animaset, el Consell de Laics dels Caputxins de

Catalunya, Cristianisme al segle XXI, Cristianisme i Justícia, el grup Effathà-cristiansdebase.cat, els Equips de Pastoral de la Política i la Comunicació, El Pregó, el Punt Avui, la Fundació Albert Bonet, la Fundació Casa de la Misericòrdia, la Fundació Catalunya Religió, la Fundació Centesimus Annus, la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, la Fundació Joan Maragall, la Fundació Pere Tarrés, el Grup Cristià del Dissabte provinents del País Valencià, el Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans, Justícia i Pau, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, Santa Anna - Hospital de Campanya i la Unió de Religiosos de Catalunya. "Hem estat capaços de sumar sinergies", valoren els impulsors de la iniciativa.

Joan Carrera (1930-2008) concebia l'eclesialitat en diàleg amb la societat. Per això sempre estava disponible per participar en debats, tertúlies, trobades i d'aquí naixia la seva preocupació per impulsar uns mitjans de comunicació cristians que oferissin una paraula serena i esperançada a la societat. La seva preocupació política partia d'aquests mateixos principis convençut del servei que podien fer a la societat les aportacions de l'humanisme cristià.

*Actes, Pensament, Vida Religiosa, Societat, Comunicació,
Barcelona, Tribuna Joan Carrera*

SOCIETAT

La religiosa Maria Cimperman, protagonista de la Tribuna Joan Carrera

M.R.
BARCELONA

La Tribuna Joan Carrera, que organitza el Grup Sant Jordi de defensa i promoció dels drets humans i El Punt Avui, celebra aquest dijous 20 de març la desena edició amb la religiosa Maria Cimperman, que des del 2023 és la coordinadora de la Sinodalitat per a la Unió Internacional de Superiores Generals (UISG), com a convidada. Oferirà la conferència *Crides, reptes i oportunitats d'una Església sinodal* en el marc d'un dinar col·loqui.

Nascuda a Eslovènia però nord-americana d'adopció, Cimperman és religiosa del Sagrat Cor de Jesús i ha participat en les assemblees sinodals del 2023 i el 2024, com a facilitadora i teòloga. Professora d'ètica teològica i vida consagrada de la Unió Teològica Catòlica de Chicago, des de l'any 2023, és

Maria Cimperman serà a la Tribuna Joan Carrera ■ EPA

la coordinadora de la Sinodalitat per a la Unió Internacional de Superiores Generals, que ofereix un servei de lideratge i suport a 1.900 congregacions religioses femenines arreu del món. El treball de Cimperman se centra en la intersecció entre la teologia moral, l'ètica social i l'espiritualitat. Autora de tres llibres i nombrosos articles, els seus interessos abasten la perspectiva glo-

bal i pastoral. La vida religiosa i la sinodalitat són dues de les seves àrees de recerca actuals.

La desena edició de la Tribuna Joan Carrera la presentarà Margarita Bofarull Buñuel, presidenta de l'Institut Borja de Bio-ètica-URL, membre del consell directiu de la Pontificia Acadèmia per la Vida del Vaticà, professora de moral a la Facultat de Teologia de Catalunya, de-

legada de Pastoral de Fe i Cultura de l'arquebisbat de Barcelona i presidenta del Comitè d'Ètica Assistencial de l'hospital de Sant Joan de Déu. L'acte es farà al restaurant barceloní Pomarada. I les inscripcions per assistir-hi estan obertes (info@tribunajoancarrera.cat).

La Tribuna Joan Carrera, que ret homenatge al qui fou bisbe auxiliar de Barcelona, el progressista Joan Carrera, és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi, del diari El Punt Avui i de 25 entitats i institucions més que s'hi adhereixen, entre les quals hi ha la Fundació Joan Maragall, la Fundació Pere Tarrés, els Jesuïtes de Catalunya, Santa Anna-Hospital de Campanya i el monestir de Sant Pere de les Puel·les. L'objectiu és analitzar la situació actual del cristianisme a Europa i al món i difondre les experiències de diàleg, entre d'altres. ■

Maria Cimperman: “El Sínode m'ha ajudat a escoltar més profundament”

Fotografia: Tribuna Joan Carrera.

La Tribuna Joan Carrera, celebrada aquest dijous 20 de març, va tenir com a protagonista **Maria Cimperman**, religiosa del Sagrat Cor de Jesús i facilitadora del Sínode de l'Església. Durant la seva ponència, la religiosa va compartir la seva experiència en aquest procés eclesial, que culminarà el 2028.

Cimperman, sobre la seva vivència sinodal, va explicar a *Catalunya Religió* que "el Sínode m'ha ajudat a intentar coses sense necessitar que siguin perfectes, a escoltar més profundament i a escoltar algunes veus que potser són diferents de les meves perspectives, i a intentar escoltar què hi ha al darrere d'aquestes veus. Penso que ha obert moltes coses en mi". Tenint ben present la seva pròpia experiència i la importància de teixir vincles a escala eclesial, va afegir: "No hem de fer les coses perfecte, sinó que les hem de fer plegats".

"Vam reunir-nos 400 persones de tot el món, que durant un mes, cada any, durant dos anys, vam intentar escoltar més profundament el que l'Esperit ens deia, i vam trobar la forma d'oferir la nostra resposta que també estava connectada a l'input de la gent al voltant del món. Va requerir escoltar, va requerir prendre decisions de risc, i ens va conduir a aquest moment en què el papa Francesc va dir que el discerniment era profund i veritable" va apuntar, essent conscient de la importància del treball en equip al llarg del procés.

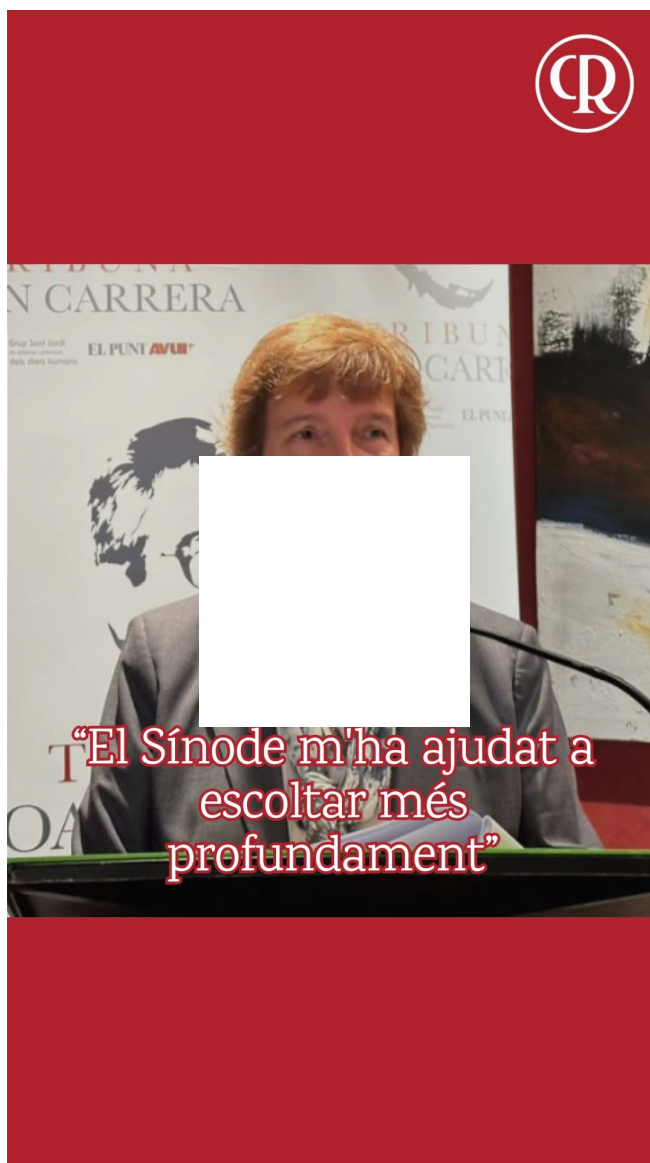
En ser preguntada per quins creien que eren els èxits d'aquest procés, Cimperman va respondre que el punt més important era que "ara els resultats siguin implementats, i més enllà de l'èxit, tenim 3 anys més que seran acompanyats com a una comunitat de l'Església per implementar en espais locals i a tot el món algunes de les coses que van ser fruit de les reflexions que van sorgir del document del Sínode". A banda, també va destacar que "cal convidar

tothom a llegir el document durant per veure què connecta amb un mateix i escampar-ho per tot arreu".

catreligio
Original audio

[View profile](#)

[View more on Instagram](#)

6 likes

catreligio

La religiosa del Sagrat Cor de Jesús i facilitadora del Sínode de l'Església, Maria Cimperman, ha estat la protagonista de la Tribuna Joan Carrera.

Cimperman ha explicat a Catalunya Religió que el Sínode l'ha ajudat a escoltar més profundament i a escoltar algunes veus que potser són diferents de les seves perspectives.

Tenint ben present la seva pròpia experiència i la importància de teixir vincles a escala eclesial, Cimperman ha afegit: "No hem de fer les coses perfecte, sinó que les hem de fer plegats".

Pots llegir tot l'article sencer a l'enllaç de la bio.

[#catreligio](#) [#tribunajoancarrera](#) [#MariaCimperman](#) [#sinode](#) [#sinodalitat](#)

#estiktokat #barcelona #fyp #peratu

Add a comment...

Durant la ponència de la desena edició de la Tribuna i les preguntes posteriors, Cimperman va subratllar l'impacte transformador del Sínode tot destacant el canvi profund experimentat per molts participants. "He vist persones transformades després de participar en les assemblees, amb un gran canvi interior i fins i tot llàgrimes de tendresa. Ha estat un privilegi ser-ne testimoni i puc afirmar que he vist l'Esperit en acció", va afirmar.

La religiosa va posar èmfasi en la importància d'un procés sinodal que no es limités a l'aplicació de directives superiors, sinó que integrés les necessitats i cultures de tota la comunitat eclesial. "Aquest és un moment clau per a l'Església", va remarcar, incidint en la necessitat de mantenir la unitat i la profunditat espiritual durant tot el procés.

Cimperman també va valorar positivament el dinamisme i la paciència dels participants del Sínode, insistint en la importància de donar temps suficient als processos de canvi. En aquest sentit, va defensar que l'Església necessitava una renovació similar a la que va suposar el Concili Vaticà II fa 60 anys.

Entre les qüestions tractades al Sínode, la religiosa va destacar la necessitat d'una conversió espiritual profunda i d'una escolta activa de l'Esperit Sant. També va reivindicar una participació més àmplia i efectiva de tots els fidels, recordant que "el baptisme ens crida a tots a ser deixebles corresponsables, a escoltar i a ser escoltats".

Respecte als reptes que afronta l'Església, Cimperman va assenyalar les dificultats per acceptar el canvi i les resistències internes, destacant especialment el clericalisme com una de les grans barreres a superar. Va advocar per una formació compartida entre preveres, religiosos i laics, així

com per una major presència de les dones en el lideratge eclesial. "La veu de les dones ha de ser escoltada i reconeguda en l'Església. No és una qüestió de justícia, sinó de fidelitat a l'Evangelí", va afirmar amb contundència. A més, va fer una crida a reconèixer les persones en situació de pobresa com a protagonistes de l'evangelització i va remarcar que l'Església havia de ser "pobra amb els pobres".

Finalment, Cimperman va destacar que el Sínode havia estat una escola de discerniment i va animar a tots els fidels a participar activament en aquest procés global i transformador. Va fer referència a l'Assemblea Eclesial convocada pel papa Francesc per al 2028, assenyalant-la com una fita clau per a la configuració d'una Església més oberta i participativa.

Durant la seva visita a Catalunya, Maria Cimperman va tenir l'oportunitat de conèixer llocs emblemàtics com la Cova de Sant Ignasi a Manresa i la Sagrada Família. També va visitar Montserrat, on va compartir moments amb les comunitats religioses de l'Abadia de Montserrat i el Monestir de Sant Benet.

Actes, Pensament, Vida Religiosa, Societat, Comunicació, Teologia

Barcelona, Grup Sant Jordi, Tribuna Joan Carrera

LA CRÒNICA

Aina Argueta

La teòloga Maria Cimperman, ponent de la Tribuna Joan Carrera, ahir al migdia ■ ORIOL DURAN

L'Església sinodal s'apropa, però ve plena de reptes

Aconseguir arribar a una Església sinodal ha estat el gran objectiu del papa Francesc des que va començar el papat. La totalitat dels creients han estat cridats a dir-hi la seva fent un pas endavant durant tres anys. En aquest moment, hi ha conclusions, però falta un full d'acció. Maria Cimperman, teòloga i participant de les assemblees sinodals del 2023 i 2024 com a facilitadora, va parlar de les crides, els reptes i les oportunitats d'aquesta nova Església que ha de venir a la Tribuna Joan Carrera, al restaurant Pomarada de Barcelona.

Una vuitantena d'assistents van voler compartir aquest dinar per entendre en quin punt es troba ara el camí sinodal i què queda per recórrer. Després d'aquest període de discerniment que ha estat el sínodo com a tal, l'Església catòlica fa un nou pas amb els ulls posat en la cita del 2028 en l'assemblea eclesial. Mentrestant toca concretar les accions que s'han de dur a terme un cop aquest Sínodo ha acabat. Cimperman va dir que havia vist l'Esperit "en acció" durant tota aquesta primera etapa i va agrair haver format part d'aquest procés sòlid i dinàmic. "Ningú havia experimentat mai un sínodo com

aquest, ni tan sols els cardenals ni els bisbes més experimentats", hi va afegir. Però ara és quan es dibuixen tots els reptes que comporta voler canviar la forma de fer i de pensar en la institució.

Aquesta nova etapa obre un ventall de possibilitats per a l'Església que il·lusiona Maria Cimperman. La teòloga creu que és un bon moment per reconstruir i renovar la comunitat. "Una Església sinodal ens demanarà de nou que construïm vincles, que ens preguntem què es necessita i que

“Per gestionar aquest canvi que volem fer, ens hem de permetre cometre errors

hi responguem”, exclamava. Però el que més destacava era l'oportunitat que es presentava per reconstruir la confiança i guarir ferides. Per ella, és pensar quina comunitat hi ha i quina es vol crear. I a través de les mateixes propostes del sínodo, com ara dur a terme reunions sinodals diocesanes de manera regular, es podrien obrir les portes a una major participació i a una reconstrucció de la comunitat de forma efectiva.

La diversitat de talents dins de

les comunitats ha de ser apreciada, opinava Cimperman. No tot hom té facilitat per a la pregària o l'ensenyament, és de forma complementària que es pot aconseguir un resultat complet. A més, a través de l'intercanvi de dons, un concepte que ha captivat la ment de moltes persones, es poden generar noves formes de col·laboració. Cimperman no volia que s'oblidés que aquest procés es pot viure amb tothom: "Sovint no pensem en les persones empobrides o marginades com a individus amb qui podem intercanviar dons."

En aquesta línia, Cimperman va esmentar un dels objectes més grans de debat dins l'Església. "Els dons de les dones han estat infrautilitzats", va criticar la teòloga. No obstant això, en el sínodo s'ha demanat un canvi en el llenguatge. Hi ha llocs on el paper de les dones no s'ha arribat a implementar i per això la ponent es preguntava si encara hi havia dons de les dones per descobrir.

Més endavant, en ser preguntada pel paper de la dona en aquesta nova Església, la ponent va destacar que hi havia hagut dues dones a la secretaria del sínodo. De forma sobtada, el públic va riure, després d'haver estat en silenci tota la xerrada. Se sentien

veus que deien: "Dues, eh." L'opinió general era clara: és insuficient. Amb tot, Cimperman creia que quelcom havia canviat respecte a aquest debat. "Laics i laiques estan fent més funcions del que abans era habitual", hi va afegir. Tot i que tornava la pilota preguntant a la sala: "Quan et cridin, hi aniràs? És un moment especial per a l'Església, com ho va ser el Concili Vaticà II, i tothom està cridat a participar-hi."

Després de les oportunitats que obria aquesta nova etapa,

“És un moment especial per a l'Església, com ho va ser el Concili Vaticà II, i tothom està cridat a participar-hi

també s'apropaven els reptes. La facilitadora va destacar, com a primer repte, el de crear impuls. "És crucial compartir que el moviment ja està en marxa i continuar difonent les experiències", deia Cimperman. En ser un fenomen global, els canvis poden trigar a veure's a escala més local, i és per això que la teòloga estatunidenca feia una crida a fer visible el que estava passant. Cimperman defensava que compartir la informació pot arribar a inspirar i

encoratjar a estimular una creativitat major.

De la mateixa forma, la teòloga defensava que s'havien de produir canvis en la metodologia per saber debatre i discernir realitats diferents. "Això significa dedicar-hi temps, crear espais per a la pregària, l'escolta, la compartició i l'aprenentatge", concretava. En aquesta línia va voler destacar el paper dels facilitadors en les assemblees perquè "conduïen aquests importants debats".

l'últim repte que Cimperman va esmentar va ser respondre a la resistència. Dins del procés natural d'un canvi, hi haurà agents que voldran resistir-s'hi. "Hem d'atendre la resistència i anomenar-la; poden sorgir suggeriments útils que ajudin a avançar en la implementació", opinava optimista la ponent. Per diferenciar entre resistències constructives i destructives, Cimperman deia que la resistència negativa està més orientada "a obstaculitzar la implementació que a millorar la situació"; en canvi, a través de la resistència constructiva "es poden obtenir aprenentatges valuosos". Finalment, va destacar la importància de poder cometre errors. "Per gestionar aquest canvi que volem fer, ens hem de permetre cometre errors", va concloure. ■

La religiosa norteamericana intervino en una nueva edición de la Tribuna Joan Carrera

Maria Cimperman: "El futuro del camino sinodal dependerá de la creatividad del Espíritu"

Maria Cimperman Flama

En el que ha sido su primer viaje a Cataluña, la religiosa norteamericana del Sagrado Corazón y facilitadora del Sínodo sobre la Sinodalidad, Maria Cimperman, protagonizó este pasado jueves la décima edición de la Tribuna Joan Carrera

Presentada como una persona "profundamente comprometida con la vida consagrada", la profesora de la Unión Teológica Católica de Chicago incidió en los llamamientos, los retos y las oportunidades del proceso sinodal, que definió como "el momento más significativo de los últimos 60 años" en la vida de la Iglesia

"Tenemos que encontrar el método más adecuado para ser una mejor Iglesia de aprendizajes y una mejor Iglesia de enseñanzas"

21.03.2025 | Jordi Pacheco

(Flama).- En el que ha sido su primer viaje a Cataluña, la religiosa norteamericana del Sagrado Corazón y facilitadora del Sínodo sobre la Sinodalidad, Maria Cimperman, protagonizó este pasado jueves la décima edición de la Tribuna Joan Carrera. Presentada por la también religiosa y compañera de congregación, Margarita Bofarull, como una persona "profundamente comprometida con la vida consagrada", la profesora de la Unión

Teológica Católica de Chicago incidió en los llamamientos, los retos y las oportunidades del proceso sinodal, que definió como "el momento más significativo de los últimos 60 años" en la vida de la Iglesia.

Newsletter de RD · APÚNTATE AQUÍ

Enviar

Imprimir

Se dice que, en el Concilio Vaticano II, muchos de los obispos de todo el mundo que participaron volvieron a casa convertidos. ¿Cree que esto se ha repetido en el Sínodo sobre la Sinodalidad? Y, dígame, ¿cree que este proceso vivido por personas como usted ha sido un tipo de concilio, también?

Considero que el Sínodo sobre la Sinodalidad es la continuación de los resultados finales que se desprendieron del Concilio Vaticano II, en el que básicamente tuvimos una declaración de lo que quería el pueblo de Dios. No obstante, el Sínodo no vuelve atrás, sino que amplifica el trabajo hecho previamente. En este sentido, la Iglesia se pregunta cuál es el llamamiento de la misión y, en paralelo, qué forma puede llegar a adoptar.

Pienso que todo este proceso que hemos vivido, que ahora se encuentra en un momento significativo, ha sido transformador, si bien es diferente si se compara con lo que pasó hace sesenta años con el Concilio Vaticano II, puesto que en aquella celebración solo participaron obispos y, en cambio, en esta lo ha hecho todo el pueblo de Dios. Un pueblo que es representado con los participantes que hemos formado parte, y que hemos estado, en general, encantados de poder vivir esta experiencia común.

Maria Cimperman en la Tribuna Joan Carrera Flama

¿Cree que es complicado hacer entender a todo el mundo que la Iglesia tiene que caminar hacia una realidad caracterizada por tener “comunidades discernidoras”, tal como ha defendido textualmente usted en su intervención en la Tribuna Joan Carrera?

No creo que sea complicado. Este es un ejercicio que consiste en adentrarse en las comunidades parroquiales para observar y comprender los temas que afectan a su gente. Esto ya será un primer proceso de discernimiento comunal; una verdadera conversación con el Espíritu. Una vez experimentado este proceso, lo que habrá que continuar haciendo es ponerlo en práctica regularmente; si se practica, se aprende el método. Por eso, considero que, en un primer estadio, hay que tener claras las reflexiones que se quieren aportar individualmente; en un segundo, se tiene que escuchar y notar como algún aspecto se remueve interiormente; y, en un tercero, se puede ser consciente de los puntos importantes que se han abordado, es decir, los que más han impactado.

¿Considera que cuestiones como el sacerdocio o el diaconato femenino, o bien el celibato opcional, podrán ser desencalladas en un futuro más fácilmente si son tratadas sinodalmente?

Cuando nos pusimos a trabajar todos los diez grupos de trabajo que participamos en el Sínodo pudimos comprobar que, más allá de las preguntas que recaían sobre estos temas que comenta, existían muchos tópicos para tratar. Y, como se puede comprender, esto es difícil de poder tratar en tan poco tiempo como el que duraron las dos asambleas sinodales. Por eso, pienso que lo más interesante es el proceso a partir del cual, sinodalmente, se

llega a obtener unas respuestas a las preguntas hechas sobre estas cuestiones, más allá de las mismas respuestas.

Durante los próximos tres años, en el marco de este plan trienal que dará continuidad al Sínodo, la cuestión principal será formular estas preguntas con libertad sin tener una urgencia en responderlas; lo importante, en este sentido, es el método o el proceso que nos permite escuchar e ir hablando sobre estos temas entre todos juntos.

Maria Cimperman en una sesión del Sínodo de la Sinodalidad

A pesar de no haber una urgencia, en estos tres años también será importante tener alguna sugerencia o el resultado de un trabajo hecho, ¿no cree?

Así es. No habrá una urgencia, pero sí que, como dice, en un determinado momento habrá que tener una sugerencia y un trabajo hecho sobre los temas que estamos trabajando. Por lo tanto, creo que lo más importante es trabajar sobre tres grandes ejes: la fiscalidad, la transparencia y la evaluación. Estos tres parámetros tienen que ser aplicables en todos los niveles de la Iglesia, desde los más bajos hasta los que se encuentran en la parte más alta. Detrás de todo, la motivación principal es siempre la de servir a la gente y servir a la Iglesia.

¿El Sínodo sobrevivirá, en caso de que no haya podido poner su punto final durante el pontificado del papa Francisco? De hecho, el arzobispo de Barcelona, el cardenal Juan José Omella, reconocía hace pocos días que hay quién espera ver morir al Papa para ver morir, también, la implantación del Sínodo.

Esto me hace recordar que el Concilio Vaticano II continuó a pesar de que el papa Juan XXIII no lo pudiera ver y, en este caso, se tiene que comprender que, a pesar de que el papa Francisco quiera formar parte del Sínodo hasta el final, es el Espíritu quién lo mueve y lo encamina, así como quien nos alienta a hacerlo continuar.

Francisco es un Papa que tiene muy claro que el proceso se tiene que hacer entre todos, sin

observarlo como un proceso hecho por él solo**El Papa ha demostrado un compromiso muy grande por este Sínodo, ¿verdad?**

Sí, y esto se ha podido observar hace pocos días, firmando y promoviendo documentos a pesar de estar hospitalizado. Es un Papa que tiene muy claro que el proceso se tiene que hacer entre todos, sin observarlo como un proceso hecho por él solo.

¿En qué se diferenciarán las dos sesiones de la Asamblea Sinodal que se han vivido entre los años 2023 y 2024 y la Asamblea de la Iglesia que se espera para el 2028?

Esta pregunta fue formulada la semana pasada en una entrevista al cardenal Mario Grech, secretario general del Sínodo. Realmente, la respuesta no se sabe; dependerá de la creatividad del Espíritu. Lo más importante es ir trabajando e ir viendo cuáles son las nuevas ideas y oportunidades que surgirán en el camino sinodal. De hecho, el proceso que hemos abierto nos ha permitido observar un cambio entre las dos sesiones, puesto que todos y todas llegamos a la segunda sesión con una formación importante. Por eso, tenemos que encontrar el método más adecuado para ser una mejor Iglesia de aprendizajes y una mejor Iglesia de enseñanzas.

La religiosa nord-americana reflexiona sobre els reptes i les oportunitats del Sínode en una nova edició de la Tribuna Joan Carrera

Maria Cimperman: “El futur del camí sinodal dependrà de la creativitat de l'Esperit”

Jordi Pacheco

21 de març de 2025

Maria Cimperman. | Foto: 'Flama'

En el que ha estat el seu primer viatge a Catalunya, la religiosa nord-americana del Sagrat Cor i facilitadora del Sínode sobre la Sinodalitat, **Maria Cimperman**, va protagonitzar aquest passat dijous la desena edició de la Tribuna Joan Carrera. Presentada per la també religiosa i companya de congregació, **Margarita Bofarull**, com una persona “profundament compromesa amb la vida consagrada”, la professora de la Unió Teològica Catòlica de Chicago va incidir en les crides, els reptes i les oportunitats del procés sinodal, que va definir com **“el moment més significatiu dels darrers 60 anys” en la vida de l'Església.**

Es diu que, al Concili Vaticà II, molts dels bisbes d'arreu del món que hi van participar van tornar a casa convertits. Creu que això s'ha repetit al Sínode sobre la sinodalitat? I, digui'm, creu que aquest procés viscut per persones com vostè ha estat una mena de concili, també?

Considero que el Sínode sobre la sinodalitat és la continuació dels resultats finals que es van desprendre del Concili Vaticà II, en què bàsicament vam tenir una declaració del que volia el poble de Déu. Això no obstant, el Sínode no torna enrere, sinó que amplifica la feina feta prèviament. En aquest sentit, l'Església es pregunta quina és la crida de la missió i, en paral·lel, quina forma pot arribar a adoptar.

Penso que tot aquest procés que hem viscut, que ara es troba en un moment significatiu, ha sigut transformador, per bé que és diferent si es compara amb el que va passar fa seixanta anys amb el Concili Vaticà II, ja que en aquella celebració només van participar bisbes i, en canvi, en aquesta ho ha fet tot el poble de Déu. Un poble que és representat amb els participants que n'hem format part, que hem estat, en general, encantats de poder viure aquesta experiència comuna.

"Ha estat un privilegi ser-ne testimoni i puc afirmar que he vist l'Esperit en acció", va dir Cimperman sobre la seva participació en el Sínode sobre la Sinodalitat. | Foto: Tribuna Joan Carrera

Creu que és complicat fer entendre a tothom que l'Església ha de caminar cap a una realitat caracteritzada per tenir "comunitats discernidores", tal com ha defensat textualment vostè en la seva intervenció en la Tribuna Joan Carrera?

No crec que sigui complicat. Aquest és un exercici que consisteix a endinsar-se en les comunitats parroquials per observar i comprendre els temes que afecten la seva gent. Això ja serà un primer procés de discerniment comunal; una veritable conversa amb l'Esperit. Una vegada experimentat aquest procés, el que caldrà continuar fent és posar-ho en pràctica regularment; si es practica, s'aprèn el mètode. Per això, considero que, en un primer estadi, cal tenir clares les reflexions que es volen aportar individualment; en un segon, s'ha d'escollar i notar com algun aspecte es remou interiorment,

i, en un tercer, es pot ser conscient dels punts importants que s'han abordat, és a dir, els que més han impactat.

Considera que qüestions com el sacerdoci o el diaconat femení, o bé el celibat opcional, podran ser desencallades en un futur més fàcilment si són tractades sinodalment?

Quan ens vam posar a treballar tots els deu grups de treball que vam participar en el Sínode vam poder comprovar que, més enllà de les preguntes que requeien sobre aquests temes que comenta, existien molts tòpics a tractar. I, com es pot comprendre, això és difícil de poder tractar en tan poc temps com el que van durar les dues assemblees sinodals. Per això, penso que el més interessant és el procés a partir del qual, sinodalment, s'arriba a obtenir unes respostes a les preguntes fetes sobre aquestes qüestions, més enllà de les mateixes respostes.

Durant els pròxims tres anys, en el marc d'aquest **pla triennal** que donarà continuïtat al Sínode, la qüestió principal serà formular aquestes preguntes amb llibertat sense tenir una urgència en respondre-les; l'important, en aquest sentit, és el mètode o el procés que ens permet escoltar i anar parlant sobre aquests temes entre tots plegats.

Maria Cimperman, a l'Aula Pau VI durant la primera sessió de l'Assemblea Sinodal. | Foto: Synod.va

Tot i no haver-hi una urgència, en aquests tres anys també serà important tenir algun suggeriment o el resultat d'una feina feta, no ho creu?

Així és. No hi haurà una urgència, però sí que, com diu, en un determinat moment caldrà tenir un suggeriment i una feina feta sobre els temes que estem treballant. Per tant, crec que el més important és treballar sobre tres grans eixos: la fiscalitat, la transparència i l'avaluació. Aquests tres paràmetres

han de ser aplicables en tots els nivells de l'Església, des dels més baixos fins als que es troben en la part més alta. Darrere de tot plegat, la motivació principal és sempre la de servir la gent i servir l'Església.

El Sínode sobreviurà, en cas que no hagi pogut posar el seu punt final durant el pontificat del papa Francesc? De fet, l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan-Josep Omella, reconeixia fa pocs dies que hi ha qui espera veure morir el Papa per veure morir, també, la implantació del Sínode.

Això em fa recordar que el Concili Vaticà II va continuar tot i que el papa Joan XXIII no ho pogués veure i, en aquest cas, s'ha de comprendre que, tot i que el papa Francesc vulgui formar part del Sínode fins al final, és l'Esperit qui el mou i l'encamina, així com qui ens encoratja a fer-lo continuar.

El Papa ha demostrat un compromís molt gran per aquest Sínode, oi?

Sí, i això s'ha pogut observar fa pocs dies, signant i promovent documents tot i estar hospitalitzat. És un Papa que té molt clar que el procés s'ha de fer entre tots, sense observar-lo com un procés fet per ell sol.

En què es diferenciaran les dues sessions de l'Assemblea Sinodal que s'han viscut entre els anys 2023 i 2024 i l'Assemblea de l'Església que s'espera per al 2028?

Aquesta pregunta va ser formulada la setmana passada en una **entrevista** al cardenal Mario Grech, secretari general del Sínode. Realment, la resposta no se sap; dependrà de la creativitat de l'Esperit. El més important és anar treballant i anar veient quines són les noves idees i oportunitats que sorgiran en el camí sinodal. De fet, el procés que hem obert ens ha permès observar un canvi entre les dues sessions, ja que tots i totes vam arribar a la segona sessió amb una formació important. Per això, hem de trobar el mètode més adequat per ser una millor Església d'aprenentatges i una millor Església d'ensenyaments.

Maria Cimperman: "Il Sinodo mi ha aiutato ad ascoltare più profondamente"

Fotografia: Tribuna Joan Carrera.

Il nuovo appuntamento con la Tribuna Joan Carrera, giovedì 20 marzo, ha avuto come protagonista **Maria Cimperman**, religiosa americana del Sacro Cuore di Gesù e facilitatrice del Sinodo. Durante la sua conferenza, ha condiviso la sua esperienza in questo processo ecclesiale, che si concluderà nel 2028.

Riguardo alla sua esperienza sinodale, Cimperman ha spiegato a Catalunya Religió che "il Sinodo mi ha aiutato a provare cose senza bisogno che siano perfette, ad ascoltare più profondamente e ad ascoltare alcune voci che forse sono diverse dalle mie prospettive, e a cercare di capire cosa c'è dietro queste voci. Penso che abbia aperto molte cose in me". Tenendo ben presente la sua esperienza personale e l'importanza di tessere legami a livello ecclesiale, ha aggiunto: "Non dobbiamo fare le cose perfette, ma dobbiamo farle insieme".

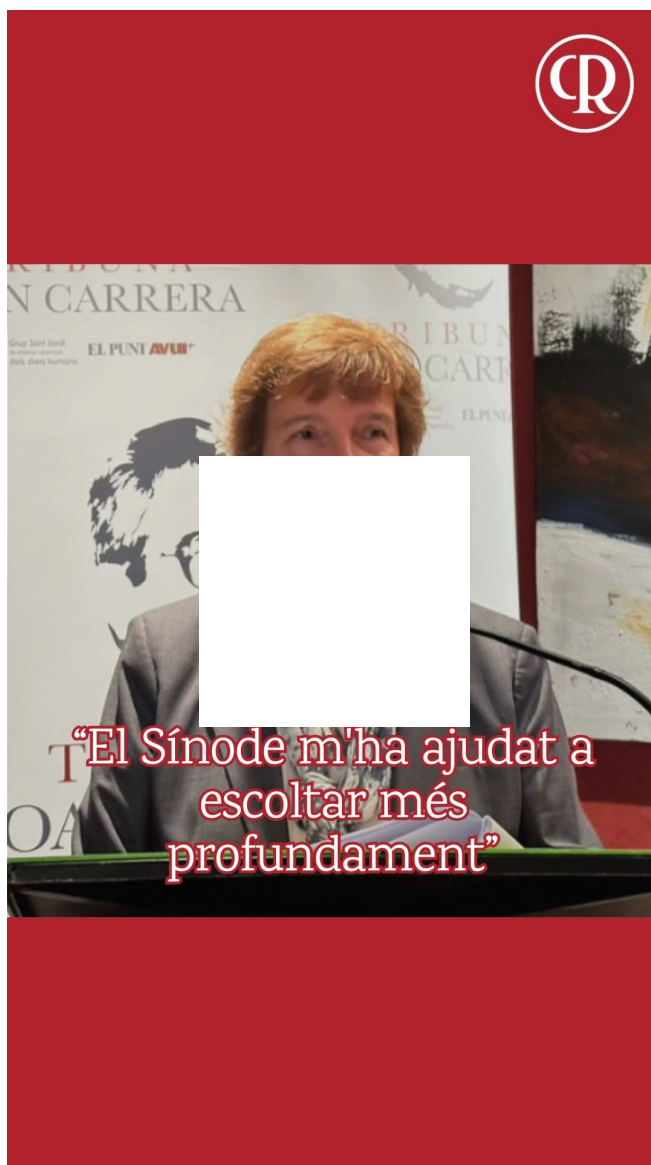
"Ci siamo riuniti in 400 da tutto il mondo; per un mese, ogni anno, per due anni, abbiamo cercato di ascoltare più profondamente ciò che lo Spirito ci diceva, e abbiamo trovato il modo di offrire la nostra risposta che pure era connessa con gli input delle persone di tutto il mondo. È stato necessario ascoltare, è stato necessario prendere decisioni rischiose, e ci ha condotto a questo momento in cui papa Francesco ha detto che il discernimento era profondo e vero", ha sottolineato, essendo consapevole dell'importanza del lavoro di squadra durante tutto il processo.

Quando le è stato chiesto quali ritiene che fossero i successi di questo processo, Cimperman ha risposto che il punto più importante era che "ora i risultati vengano implementati, e al di là del successo, abbiamo 3 anni in più che saranno accompagnati come comunità della Chiesa per implementare in ambito locale e in tutto il mondo alcune delle cose che sono state frutto delle riflessioni emerse dal documento del Sinodo". Inoltre, ha anche sottolineato che

"bisogna invitare tutti a leggere il documento per vedere cosa dice a ciascuno e diffonderlo ovunque".

catrelogio
Original audio

[View profile](#)

[View more on Instagram](#)

25 likes

catrelogio

La religiosa del Sagrat Cor de Jesús i facilitadora del Sínode de l'Església, Maria Cimperman, ha estat la protagonista de la Tribuna Joan Carrera.

Cimperman ha explicat a Catalunya Religió que el Sínode l'ha ajudat a escoltar més profundament i a escoltar algunes veus que potser són diferents de les seves perspectives.

Tenint ben present la seva pròpia experiència i la importància de teixir vincles a escala eclesial, Cimperman ha afegit: "No hem de fer les coses perfecte, sinó que les hem de fer plegats".

Pots llegir tot l'article sencer a l'enllaç de la bio.

[#catrelogio](#) [#tribunajoancarrera](#) [#MariaCimperman](#) [#sinode](#) [#sinodalitat](#)

#estiktokat #barcelóna #fyp #peratu

Add a comment...

Durante la conferenza della decima edizione della Tribuna e le domande successive, Cimperman ha sottolineato l'impatto del Sinodo, evidenziando il profondo cambiamento sperimentato da molti partecipanti. "Ho visto persone trasformate dopo aver partecipato alle assemblee, con un grande cambiamento interiore e anche lacrime di tenerezza. È stato un privilegio essere testimone e posso affermare di aver visto lo Spirito in azione", ha dichiarato.

La religiosa ha messo in evidenza l'importanza di un processo sinodale che non si limitasse all'applicazione di direttive superiori, ma che integrasse le necessità e le culture di tutta la comunità ecclesiale. "Questo è un momento cruciale per la Chiesa", ha sottolineato, insistendo sulla necessità di mantenere l'unità e la profondità spirituale durante tutto il processo.

Cimperman ha anche valutato positivamente il dinamismo e la pazienza dei partecipanti al Sinodo, insistendo sull'importanza di dare tempo sufficiente ai processi di cambiamento. In questo senso, ha sostenuto che la Chiesa necessitava di un rinnovamento simile a quello che ha comportato il Concilio Vaticano II 60 anni fa.

Tra le questioni trattate al Sinodo, la religiosa ha sottolineato la necessità di una conversione spirituale profonda e di un ascolto attivo dello Spirito Santo. Ha anche rivendicato una partecipazione più ampia ed efficace di tutti i fedeli, ricordando che "il battesimo ci chiama tutti a essere discepoli corresponsabili, ad ascoltare e ad essere ascoltati".

Riguardo alle sfide che affronta la Chiesa, Cimperman ha evidenziato le difficoltà nell'accettare il cambiamento e le resistenze interne, sottolineando in particolare il clericalismo come una delle grandi barriere da superare. Ha

sostenuto la necessità di una formazione condivisa tra preti, religiosi e laici, nonché una maggiore presenza delle donne nella leadership ecclesiale. "La voce delle donne deve essere ascoltata e riconosciuta nella Chiesa. Non è una questione di giustizia, ma di fedeltà al Vangelo", ha affermato con fermezza. Inoltre, ha lanciato un appello a riconoscere le persone in situazione di povertà come protagoniste dell'evangelizzazione, rimarcando che la Chiesa doveva essere "povera con i poveri".

Infine, Cimperman ha sottolineato che il Sinodo è stato una scuola di discernimento e ha incoraggiato tutti i fedeli a partecipare attivamente a questo processo globale e trasformante. Ha fatto riferimento all'Assemblea Ecclesiale convocata da Papa Francesco per il 2028, indicandola come una tappa fondamentale per la configurazione di una Chiesa più aperta e partecipativa.

Actes, Pensament, Vida Religiosa, Societat, Comunicació, Teologia

Barcelona, Grup Sant Jordi, Tribuna Joan Carrera

“Com hi participareu cadascun de vosaltres?”, va interpel·lar la religiosa als participants en la desena edició de la Tribuna Joan Carrera

Maria Cimperman, ambaixadora de la conversió sinodal

Anna Arqué, Maria Cimperman, Glòria Barrete i Margarita Bofarull, en la desena edició de la Tribuna Joan Carrera.

CARME MUNTÉ MARGALEF

Barcelona

El Sínode sobre la Sinodalitat (2021-2024), que ara inicia una nova etapa fins al 2028, demana una conversió profunda cap a una Església més participativa i missionera, i qui millor que les persones que han pres part en l'assemblea, i l'han viscut de primera mà, per fer-ne sensibilització?

N'és exemple la religiosa del Sagrat Cor Maria Cimperman, que va participar en el Sínode com a facilitadora i que va venir a Barcelona per fer d'ambaixadora de l'actual procés d'implementació: “Com hi participareu cadascun de vosaltres?”, va in-

terpel·lar els assistents a la desena edició de la Tribuna Joan Carrera, un dinar-col·loqui impulsat per unes 28 entitats i institucions de casa nostra, celebrat el 20 de març.

Professora d'Ètica Teològica i Vida Consagrada de la Unió Teològica Catòlica de Chicago, des del 2023 és la coordinadora de la Sinodalitat per a la Unió Internacional de Superiores Generals (UISG). Va titular la seva intervenció: *Les crides, els reptes i les oportunitats d'una Església Sinodal*.

Segons aquesta religiosa de Chicago, el Sínode sobre la Sinodalitat “és probablement el moment més significatiu dels darrers 60 anys. Estem creant una Església global i transformadora i s'ha assumit el compromís de fer del Sínode una realitat a tot el món amb la participació de tothom”. Així, “de la mateixa manera que el Concili Vaticà II va aportar una renovació necessària a l'Església, 60

anys després la tornem a necessitar”.

Sobre el paper de les dones en l'Església, va destacar avenços importants com el nomenament per primera vegada d'una dona, sor Simona Brambilla, com a prefecta del Dicasteri per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica.

En aquest sentit, va dir que “un dels rols del lideratge és reconèixer els dons, ja siguin presents o latents, en cada membre de la comunitat, i ajudar-los perquè emergeixin. De vegades, això implica una invitació directa a posar en pràctica aquests dons. Altres vegades, pot significar proposar a les persones una formació que els permeti desenvolupar-los millor”.

En relació amb la *Carta sobre el procés d'acompanyament de la fase d'implementació del Sínode*, publicada el dissabte 15 de març, va valorar que “és un exemple excel·lent de com generar impuls, oferint direcció i encoratjant les Esglésies locals a trobar respostes pròpies a les crides del document final”.

Per això va insistir que “és crucial, en aquest moment, compartir el moviment que ja està en marxa i continuar difonent les experiències sobre la sinodalitat”, perquè “compartir aquesta informació genera inspiració, la qual cosa motiva i encoratja una creativitat sinodal encara més gran”. ■

“El Sínode és
probablement
el moment més
significatiu dels
darrers 60 anys”

El papa Francesc, el Sínode sobre la sinodalitat i l'evangelització

MARIA CIMPERMAN, R.S.C.J.

Facilitadora del Sínode sobre la Sinodalitat)

La XVI Assemblea General del Sínode, sovint anomenada *Sínode sobre la sinodalitat*, va tenir com a crida donar resposta a com ser una Església en missió. El procés, anunciat pel papa Francesc l'any 2021, va incloure consultes globals al poble de Déu, reunions de l'Assemblea General del Sínode, el 2023 i el 2024, i va culminar amb un Document final del Sínode, aprovat pels delegats sinodals i ratificat pel papa Francesc, que ara es troba en la fase d'implementació (2025-2028).

En essència, el Document final del Sínode ens crida, a tots i cadascun de nosaltres, a la missió de l'evangelització, compartint cada vegada més profundament i plenament la Bona Nova de Jesucrist. La sinodalitat, la missió i l'evangelització estan entrelaçades. El Document final defineix bellament la sinodalitat com «un camí de renovació espiritual i de reforma estructural per a fer l'Església més participativa i missionera, és a dir, per a fer-la més capaç de caminar amb cada home i cada dona, irradiant la llum de Crist» (28). El papa Francesc i l'Assemblea del Sínode sabien que, per a evangelitzar i ser una Església en missió, cal una conversió constant i una renovació espiritual contínua. En aquest camí som acompanyats per l'Esperit.

PER A EVANGELITZAR I SER UNA ESGLÉSIA EN MISSIÓ, CAL UNA CONVERSIÓ CONSTANT

El Document final del Sínode ens recorda que «el baptisme és el fonament de la vida cristiana» i que «introdueix tothom en el do més gran: ser fills de Déu, és a dir, partíips de la relació de Jesús amb el Pare en l'Esperit» (21). El papa Francesc ens ha convidat i ens ha recordat constantment aquesta

crida a la relació, a l'encontre amb Déu. L'evangelització ha de ser un encontre, i el nostre baptisme ens crida encara més a ser deixebles missioners i corresponsables. Estem cridats a portar la Bona Nova a tothom. Reconeixent que tothom és necessari per portar la llum de Crist al nostre món, «el camí sinodal de l'Església ens ha portat a redescobrir que la varietat de les vocacions, dels carismes i dels ministeris té una arrel: "Tots hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos" (1Co 12,13)» (21). Ens convertim en una comunitat de deixebles, i és als membres d'aquesta comunitat que l'Esperit dóna, lliurement i creativament, els carismes, les vocacions i els ministeris per a posar-los al servei de l'amor.

Portar la llum de Crist a tothom requereix una conversió contínua en l'actitud i en l'acció, i el papa Francesc i el procés sinodal ens han cridat a aprofundir en l'escolta i el diàleg, i a practicar el discerniment comunitari. Aquestes disciplines i pràctiques espirituals ens demanen renovar les nostres pràctiques actuals com a Església i considerar humilment allò que necessita una reforma estructural. Ja a l'*Evangelii gaudium*, el papa Francesc ens convidava:

Somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial esdevingui un camí adequat per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació. La reforma d'estructures que exigeix la conversió pastoral només pot entendre's en aquest sentit: procurar que totes elles esdevinguin més missioneres, que la pastoral ordinària en totes les seves instàncies sigui més expansiva i oberta, que col·loqui els agents pastorals en actitud de sortida

Fotografia: Treballs de la XVI Assemblea General del Sínode. Vatican News

constant i afavoreixi així la resposta positiva de tots aquells que Jesús convoca a la seva amistat (27).

EVANGELITZEM MENTRE PARTICIPEM
EN LA CONSTRUCCIÓ DEL REGNE DE
DÉU, TANT DINS DE LES NOSTRES
COMUNITATS ECLESIALS COM AL
MÓN

En la meva experiència com a teòloga i facilitadora a l'Assemblea del Sínode, aquest impuls missioner va ser present en el Sínode; ara se'ns convida a viure i experimentar aquest procés a les nostres Esglésies locals, amb l'Esperit com a veritable protagonista. Evangelitzem mentre participem en la construcció del regne de Déu, tant dins de les nostres comunitats eclesials com al món. També estem cridats a ser evangelitzats pels altres, i el document del Sínode menciona explícitament que el poble empobrit ens evangelitza:

Els pobres tenen un coneixement directe del Crist sofrent (cf. EG 198) que els fa anunciadors d'una salvació rebuda com a do i testimonis de la joia de l'Evangelí. L'Església està cridada a ser pobre amb els pobres, que sovint són la majoria de fidels, a escoltar-los i a considerar-los subjectes d'evangelització, aprenent junts a reconèixer els carismes que aquests reben de l'Esperit. (19)

Caldrà que trobem noves formes d'evangelitzar, i també es va assenyalar l'entorn digital com un espai d'evangelització (58).

NECESSITAREM CAMINAR JUNTS, REALMENT JUNTS

Com ho farem, tot això? Caminant junts. Ho vam escoltar del papa Francesc, i ara també del papa Lleó XIV, que des del primer dia del seu pontificat ens ha cridat a ser una Església sinodal, i que recentment ha parlat de la sinodalitat com un estil, una actitud que ens ajuda a ser Església, afavorint experiències autèntiques de participació i comunió (26-06-2025, *Vatican News*). Per fer aquest camí, necessitarem una formació permanent, madura i adulta en la fe, i necessitarem caminar junts, realment junts —dones i homes, casats, religiosos i religioses, ordenats, solters, joves, ancians, tots. *Todos, todos, todos*. Quin moment més profund de l'Esperit movent a tots nosaltres!